

SIR THOMAS

Roque Dalton

“L’horitzó és l’objecte més inútil de la Creació
-deia el meu avi per dissimular el caos
financer -
un pas cap endavant el destrueix”.

Així és la nostra costosa experiència
destinada a podrir-se com un drap
als grans abocadors de la ciutat.
Però acceptaríem tranquil·lament la mort
abans que algun menyspreu al nostre granet de sorra.
Perquè existeix, ai, una altra vida
més cap aquí dels somnis!

En la vigília cremaren als fills que no volia nombrar,
escopiren a les meves filles sense violentar-les
(com es tracta sols a les criades que fan pudor
al aixecar la seva roba amb la fusta),
vessaren el meu vi a cops de destrat
fins que la terra va donar fruits color de sang.

Pot ser que menteixi una miqueta ara mateix,
són tan bonics els somnis!
però allò principal és la crisi
que a la meva ànima colpejada porta l’hora de l’esmorzar.

Món: enfonsa’t!

SIR THOMAS

Roque Dalton

*“El horizonte es el objeto más inútil de la Creación
-decía mi abuelo para disimular el caos
financiero-
un paso hacia delante lo destruye”.*

*Así es nuestra costosa experiencia
destinada a podrirse como un trapo
en los grandes basureros de la ciudad.
Pero aceptaríamos tranquilamente la muerte
Antes que algún desprecio a nuestro granito de arena.
Por qué existe, ay, otra vida
más acá de los sueños!*

*En la vigilia quemaron a los hijos que no quería nombrar,
Escupieron a mis hijas sin violentarlas
(como se trata sólo a las criadas que hieden
al levantar sus ropas con la fusta),
derramaron mi vino a golpes de hacha
hasta que la tierra dio frutos color de sangre.*

*Puede ser que mienta un poquitín ahora mismo,
son tan bellos los sueños!
pero lo principal es la crisis
que a mi alma golpeada lleva la hora del desayuno.*

Mundo: húndete!